

SZERZŐI ÚTMUTATÓ

E szöveg helyére írandó a cikk címe (fett, 16-os betűméret)

Fordító Ferenc (14-es betűméret)

E-mail: e szöveg helyére írandó a cikkíró e-mail címe (12-es betűméret)

E szöveg helyére írandó a szerző intézményi affiliációja (12-es betűméret)

Kivonat: maximum 150 szavas kivonat magyar nyelven

Kulcsszavak: 5 kulcsszó magyar nyelven

Abstract: maximum 150 szavas kivonat angol nyelven

Keywords: 5 kulcsszó angol nyelven

1. Bevezetés (E szöveg helyére írandó a cikk első fokozatú alcíme, a számozás decimális!)

E szöveg helyére írandó a cikk alapszövege: Times New Roman 12 pontos betűvel, másfeles sortávolsággal. Az alcím után nincsen sem sorkihagyás, sem beszúrt térköz. Amint látható, az alcímek alatti első bekezdés soha nincs tabulálva, az összes utána következő többi bekezdést természetesen már tabulálva kell írni.

1.1. E szöveg helyére írandó a cikk második fokozatú alcíme

A szövegben a bibliográfiai hivatkozásokat rövidített formában a *Név és dátum* rendszerben adjuk meg. A cikk végére kell majd elhelyezni az ábécébe rendezett hivatkozáslistát (Irodalom). Ha általában hivatkozunk valakinek a gondolataira: *Vezetéknév évszám* – nem kell közéjük vessző, például (Klaudy 2005). Ha szó szerint idézzük valakinek a szövegét, következőképpen hivatkozunk: *Vezetéknév évszám: oldalszám*, az oldalszám előtt kettőspont, például (Klaudy 2005: 30). Két szerzőt és kötőszóval, három szerzőt vesszővel, majd és kötőszóval adunk meg, például (Klaudy és Károly 2005: 67; Dankó, Nagy és Szegh 2017). Háromnál több szerző esetén az első szerző vezetéknéve, majd az „et al.” következzenek (Burger et al. 2007). Ilyenkor az irodalomjegyzékben megadjuk a többi szerző nevét is. Ha több különböző szerzőre utalunk, pontosvesszővel választjuk el őket, például (Heltai 2004; Robin 2015: 47). Ha ugyanazon szerzőtől utalunk több műre is, az évszámokat vesszővel válasszuk el (Bally 1905, 1909). Ha egy szerzőtől két, azonos évben megjelent műre utalunk, akkor az évszám mellett *a* vagy *b* is

szerepeljen (Bally 1905a, 1905b). Azonos nevű szerzők esetében tüntessük fel a keresztnévet is, és a két szerzőt pontosvesszővel válasszuk el (Rey, A. 1977; Rey, I. G. 2002).

Folyó szövegen belül a nyelvi példákat, idegen nyelvből idézett vagy kölcsönzött szavakat, idézett művek címeit, az értelmi kiemeléseket és hangsúlyozásokat (korlátozott számban és sosem egy egész mondatot) *dőlt betűvel* jelöljük (tehát soha ne félkövérrel vagy aláhúzással). A címeket elég kurziválni, nem kell idézőjelbe tenni.

Az évszázadokat arab számmal, a század szót pedig kiírva és nem rövidítve adjuk meg, például 16. század. A c. rövidítés helyett mindig a kiírt „cím, című” alak szerepeljen! Érdemes a ld., stb. (és így tovább) és pl. rövidítéseket is kiírni. A jelentések megadása egyszeres 6...9 típusú idézőjellel történjék, tehát: justify ‘igazol’ és így tovább.

Az idézőjel, ha teljes mondatról van szó, a mondat végén, a pont UTÁN áll; nem teljes mondatban az írásjel (pont, vessző, kettőspont) ELŐTT. Az idézetben lévő szavak sohasem kurzivák (kivéve, ha nyelvi adatok). Ha a mondat idézettel végződik a pont a zárójelbe tett név és évszám után áll, és CSAK ott. Ha az alapszöveget 40 szónál hosszabb idézet szakítja meg, akkor azt az alábbi formátumban kell írni. Ekkor NEM kell idézőjel (a különálló tipográfia ugyanis jelzi, hogy idézetről van szó)! A kihagyott rész(eke)t 3 ponttal jelöljük és tegyük szögletes zárójelbe: [...]. Az idézet végén a hivatkozás a fent jelzett formában legyen:

A forrásnyelvi szöveg interpretációjának folyamatában olyan CNY szöveg jöhet létre, amely redundánsabb mint a FNY szöveg. A redundancia kifejeződhet abban, hogy nő a CNY szöveg kohézív explicitiségének szintje. Ezt az érvelést „explicitációs hipotézisnek” nevezhetjük, amely azt állítja, hogy a FNY szövegről a CNY szövegre való áttérés folyamatában megfigyelhető a kohézív explicitiség növekedése, függetlenül két nyelvi rendszerbeli és szövegépítési különbségeitől. (Blum-Kulka 1986: 19)

Az elkülönített nyelvi példákat folyamatosan számozzuk, két gömbölyű zárójel közé tett arab számmal. Az elkülönített nyelvi példákat nem kell kurziválni, csak a nyelvi példán belüli kiemeléseket kurziváljuk. Ha egy forrásnyelvi szövegnek több fordítását adjuk meg ugyanazzal a számmal és (a) (b) (c) vel jelöljük. A nyelvi példa végén valamilyen formában utaljunk a tanulmányra vagy korpuszra, amelyből származik:

(1) Norvég eredeti: Na er St. Patric den storste helgenen i hele Irland.

(1a) Angol nyersfordítás: Now St. Patric is the greatest saint in all of Ireland.

(1b) Angol fordítás: Now Saint Patric is *regarded as* the greatest saint in all of Ireland.

(Overas 1998:10)

A számozott felsorolásokat szintén két gömbölyű zárójel közé tett arab számmal látjuk el, és az egész felsorolást indentáljuk:

- (1) Denotatív modell
- (2) Transzformációs modell
- (3) Szemantikai modell
- (4) Az ekvivalencia szintek modellje

1.2. E szöveg helyére írandó a cikk második fokozatú alcíme

Ha táblázatot vagy ábrát kívánunk beszúrni, azt az alábbi minta szerint tegyük meg. Minden táblázatnak és ábrának legyen száma és címe, akkor is, ha csak egy van belőle.

2. táblázat

Az explicitáció és implicitáció műveletei tipológiája

Meghatározás	Klaudy (1999)	Englund Dimitrova (2005)	Robin (2014)
A nyelvi rendszerek különbségei miatt az átváltáshoz feltétlenül szükséges műveletek.	Kötelező	Norma alapú	Szabálykövető
Nyelvhasználati eltérésekkel, nyelvi és szövegnormákkal magyarázható műveletek.	Fakultatív		Normakövető
A kulturális háttérismeretek közötti különbségeket áthidaló műveletek.	Pragmatikai	Stratégiai	Stratégia követő
A szöveg egyértelműsítését, feldolgozhatóságának segítését a kommunikáció sikerét célzó műveletek.	Fordítás-specifikus		

Ugyanígy járunk el az ábrák esetében is:

1. ábra

Minőségbiztosítás a fordítás folyamatában

A táblázatok és ábrák után mindig legyen magyarázat. Az adatokat értelmezni kell, részletesen ki kell fejteni, mit bizonyítanak, mit cáfolnak.

Tapadó hosszú kötőjelet (CTRL és mínuszjel a numerikus billentyűzeten vagy ALT és 0150 kombináció) – nem pedig egyszerű divíz/kötőjelet – kell használni akkor, ha „tól–ig” értelemről van szó (oldalszámoknál, évszámoknál, gondolatok közbeékelésére). Például: pp. 123–157 vagy Leonardo da Vinci (1452–1519). Az úgynevezett divíz csak összetett szavakban vagy elválasztáskor használható! Vigyázzunk, hogy gondolatjel helyett ne legyen kötőjel.

A lábjegyzetek számát minimumra kell csökkenteni. Lábjegyzetet csak akkor használunk, ha a mű címével kapcsolatban teszünk megjegyzést. A lényeges mondandót építsük be a szövegbe, vagy használjunk végjegyzetet. A jegyzetszám elhelyezése mindig az írásjel (beleértve az idézőjelet!) UTÁN történjen.

5. Összefoglalás vagy Következtetések vagy Kitekintés

A tanulmány végén foglaljuk össze a tanulmány legfontosabb eredményeit, korlátait, esetleg utaljunk további tervezett vagy folyamatban lévő kutatásainkra.

Irodalom

A cikk végére kell helyezni az ábécébe rendezett hivatkozáslistát *Irodalom* címmel. Csak azok a művek szerepelhetnek hátul, amelyekre volt hivatkozás a szövegben!

A bibliográfiai adatok a következő sorrendben szerepeljenek (lásd még a mintát): Vezetéknév, Keresztnév rövidítve ponttal a végén. Ha több szerzőről van szó, vesszővel

választjuk el a nevüket, és nélkül. A sokszerzős művek minden szerzőjének nevét feltüntetjük. Évszám (nincs zárójelben) ponttal a végén. Cím kurzívval. Hely kettősponttal a végén: Kiadó ponttal a végén.

Ha egy tanulmány szerkesztett kötet része, azt In: Szerkesztők vezetékneve és keresztnevének rövidítése, utána magyar kötetnél (szerk.), angol nyelvűnél (ed.) vagy (eds), németnél (Hrsg.), majd évszám zárójelben, cím dőltbetűvel, hely, kiadó formátumban kell megadni, az oldalszámot pedig tapadó hosszú kötőjellel elválasztva kell feltüntetni. Csak az oldalszámra van szükség: p. pp, old. nem kell. Az In: nagy kezdőbetűs és kettőspont van utána.

Minden egyes felhasznált irodalomhoz tüntessük fel a DOI hivatkozási számot is, ahol elérhető! Élő linkként szerepeljen, aláhúzással, színezés nélkül.

Források

A felhasznált nyelvi anyag forrásait **Források** címszó alatt külön felsorolásban kell közölni. Az eredeti mű és a fordítás külön szerepeljen, mindkettő a teljes bibliográfiai adatleírással. Nem mindegy, hogy melyik eredetiből készült a fordítás, és az sem, hogy valamely eredetinek melyik fordításáról van szó. Ha nagyobb szövegkorpust használunk, azt el kell nevezni: angol korpusz (AK), fordított magyar korpusz (FMK), autentikus magyar korpusz (AMK), és a példamondatok után, (esetleg) előtte a példának a korpuszban elfoglalt helye álljon (EMK 8).

Internetes hivatkozások

Ha internetes forrásokat is felhasználtunk, azokat **Internetes hivatkozások** címen külön adjuk meg. Az internetes hivatkozások ne legyenek aláhúzva és ne szerepeljenek kék színnel! Mindig tüntessük fel az internetes hivatkozás doménjének vagy a hozzá kapcsoló szervezetnek a nevét, címét.

Irodalom

- Assis Rosa, A. 2001. Features of oral and written communication in subtitling. In: Gambier Y., Gottlieb, H. (eds) *(Multi)Media translation: Concepts, Practices and Research*. (Benjamins Translation Library). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company. 213–222. <https://doi.org/10.1075/btl.34.26ass>
- Baker, M. 1995 Corpora in Translation Studies: An Overview and Some Suggestions for Future Research. *Target* Vol. 7. No. 2. 223–243. <https://doi.org/10.1075/target.7.2.03bak>

- Baker, M., Olohan, M. 2000. Reporting *that* in translaTED-English. Evidence for subconscious processes of explicitation? *Across Languages and Cultures* Vol. 1. No. 2. 141–158. <https://doi.org/10.1556/Acr.1.2000.2.1>
- Balázs G., Bódi Z. (szerk.) 2005. *Az internetkorszak kommunikációja. Tanulmányok*. Budapest: Gondolat–INFONIA.
- Balázs G., Zimányi Á. (szerk.) 2007. *Magyar nyelvhasználati szótár*. Celldömölk: Pauz–Westermann.
- Bánhegyi M. 2012. Néhány gondolat a fordítói és lektori munkáról a magyar vonatkozó névmások használatának jelenkori változása és a nyelvhelyesség tükrében. In: Pintér, T., Pődör D., P. Márkus K. (szerk.) *Szavak pásztora. Írások Magay Tamás tiszteletére*. Szeged: Grimm Kiadó. 287–293.
- Bartsch, R. 1987. *Norms of Language: Theoretical and Practical Aspects*. London/New York: Longman.
- Bódi Z. 2004. *A világháló nyelve. Internetezőők és internetes nyelvhasználat a magyar társadalomban*. Budapest: Gondolat Kiadó.
- É. Kiss K. (szerk.) 2014. *A magyar generatív történeti mondattan*. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- É. Kiss K., Siptár P., Kiefer F. 2003. *Új magyar nyelvtan*. Budapest: Osiris Kiadó.
- Grétsy L., Kemény G. (szerk.) 2005. *Nyelvművelő kézisztár*. Budapest: Tinta Könyvkiadó.
- Heltai P. 2004. A fordító és a nyelvi normák I. *Magyar Nyelvőr* 128. évf. 4. szám.
- Klaudy K. 2017. Eredeti magyar szakszöveg vs fordított magyar szakszöveg. Elhangzott: MANYE-MANYSI Konferencia. *Magyar szaknyelvek a Kárpát-medencében*. Nemzetközi magyar szaknyelvi konferencia. 2017. január 18–20. Budapest: Pázmány Péter Katolikus Egyetem.
- Kálmán L. 2011. Ami és amely. *Nyelv és Tudomány*. 2011. január 26.
- Kálmán L. (szerk.) 2001. *Magyar leíró nyelvtan. Mondattan I*. Budapest: MTA–ELTE Elméleti nyelvészet szakcsoport.
- Kiefer F. (szerk.) 2006. *Magyar nyelv*. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- Kiss J. 1996. *Társadalom és nyelvhasználat. Szociolingvisztikai alapfogalmak*. Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó.
- Labov, W. 1972. *Sociolinguistic Patterns*. Oxford: Blackwell.
- Molnár M. 2014. A nyelvi norma a magyar nyelvtudományban. *Hungarológiai évkönyv* 15. évf. 1. szám. 41–54.
- Nádasdy Á. 2001. A burjánzó vonatkozó. *Magyar Narancs* 28. szám. 41.
- Nádasdy Á. 2010. Búcsú a nyelvhelyességtől. *Élet és Irodalom* 54. évf. 32. szám. 1–4.

- Robin E., Dankó Sz., Götz A., Nagy A. L., Pataky É., Szegh H., Török G., Zolczer P. 2016. Fordítástudomány és korpuszkutatás: bemutatkozik a Pannónia Korpusz. *Fordítástudomány* 18. évf. 2. szám. 5–26.
- Robin E., Szegh H. 2018. A Pannónia Korpusz audiovizuális alkorpusza. In: Dróth J. (szerk.) *Gépiesség és kreativitás a fordítási piacon és az oktatás különböző szintjein*. Budapest: KGRE, L'Harmattan Kiadó. 93–110.
- Schirm A. 2005. Jelentés a mai magyar nyelvről – 2005. In: Balázs G. (szerk.). *Jelentés a magyar nyelvről 2000–2005*. Budapest: Akadémiai Kiadó. 83–116.
- Szepes Gy. 1986. *Nyelvi babonák*. Budapest: Gondolat.
- Tolcsvai Nagy G. 1998. *A nyelvi norma*. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- Veszelszki Á. 2012. A digilektus beszélt nyelvi jellemzői. In: Bárdosi Vilmos (szerk.). *Tanulmányok. Nyelvtudományi Doktori Iskola. Asteriskos 1. Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar doktori iskolák tanulmányai*. Budapest: ELTE BTK. 399–417.

Források

- Austen, J. 1985. *Pride and Prejudice*. London: Penguin Classics.
- Austen, J. 1975. *Büszkeség és balítélet*. Budapest: Európa Kiadó. Ford.: Szenci Miklós.
- Móricz Zs. 1966. *Rokonok*. Budapest: Szépirodalmi Könyvkiadó.
- Móricz Zs. 1997. *Relations*. Budapest: Corvina Könyvkiadó. Ford.: Bernard Adams.

Internetes hivatkozások

- About Meta: Journal des traducteurs – Translators' Journal
<https://www.erudit.org/en/journals/meta/>
- Babel Linguistics Inc. Glossary of Translation & Interpreting
<http://babel-linguistics.com/wp-content/uploads/2013/08/Glossary-Translation.pdf>
- KU Leuven. Centre for Translation Studies: Christina Schaeffner
https://www.arts.kuleuven.be/cetra/people/christina_schaeffner
- Politikai Diskurzuselméleti Kutatócsoport
<http://e3.hu/pdk/hun/diskurzivok/kritikai.php>